

SZABÓ-GAJMER BERNADETT

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelem-francia tanári szak (osztatlan)

szabbernadette@gmail.com

A francia gyarmatosítás az útleírások tükrében 1750–1850

Hogyan vált népszerűvé az útleírás periférikus műfaja a 17. századtól? Milyen általános és alternatív kategóriák szerint különíthető el az útleírás a műfaji sajátosságai alapján? Hogyan kapcsolódik mindez a francia gyarmatosítás történetéhez a 18–19. századtól? Vajon egyfajta előzményként vagy következményként tarthatjuk számon a gyarmatosítás kontextusába helyezve, vagy esetleg bipolarizáltan viselkedhet, mint alapvetően is periférikus műfaj? Hogyan illeszkednek bele az útleírások a politikai tartalmú üzenetekbe és milyen célt szolgálnak a kormányzati életben?

Az előadás során ezekre a feltevésekre keresem a választ, amelynek központi forrása Charles-Maurice de Talleyrand 1797. július 3-án elhangzott előadásának átirata: *Essai sur les avantages à retirer des colonies nouvelles dans les circonstances présentes* (Értekezés annak előnyeiről, hogy új gyarmatokat szerezzünk). Ennek értelmezésében említtem meg Napóleon egyiptomi hadjáratát, valamint kísérletet teszek arra vonatkozóan, milyen módon lehet ezeket a korai gyarmatosítással foglalkozó reflexiókat értelmezni.

Az előadásban szerepet kap a 18–19. században Európában megjelenő és népszerű egzotizmus és annak hatása a művészeti ágakra.

Végezetül az előadásban rövid kitekintést adok az 1830-as években a Maghreb-térségben és Fekete Afrikában meginduló francia gyarmatosítási kísérletekre.